

# THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. IX, No. 15

JAFFNA, NOVEMBER 15, 1970

Rs. 6/- p. a. (including postage)—20 c. per copy

## NEW EDUCATION BILL

A New Education Bill is in the process of being drafted and is to be shortly presented to Parliament. In the context of the present crises, both in secondary and higher education, we have a duty to prevail upon the Government to establish a Central Advisory Council on the one hand, to put it euphemistically, to advise the Minister on Secondary and Higher Education, and on the other hand to establish a body like the University Grants Committee, which would automatically nullify the Higher Education Act, and rectify in course of time some of the major shortcomings in the provision of higher education in Ceylon.

The Advisory Council should consist of persons who have an expert knowledge of the different branches of education—such as Pre-School, Primary, Secondary, Technical, University, Adult and even Cooperative Education. Care should also be taken to ensure that the membership of the Advisory Council represents intimate acquaintance with the educational needs of all sections of the community.

The Central Advisory Council may be envisaged as a kind of permanent education commission, with powers to set up sub-committees wherever necessary and to examine special aspects of education from time to time.

In Britain, for example, apart from the Inspectorate which is a perennial source of advice to the Minister, the latter is empowered to consult a whole range of people and organisations. In fact two Advisory Bodies are imposed on him by the Butler Act of 1944—the Central Advisory Councils of England and of Wales. It is these Advisory Councils which appoint Education Committees from time to time to investigate various aspects of education and report on them. According to the provisions of the Education Act referred to above the Advisory Councils have wide powers "to advise the Minister upon such matters connected with educational theory and practice as they think fit and upon any question referred to them by him".

In addition to the Central Advisory Councils which the Minister is bound to appoint by law, there are many other bodies like the Secondary School Examinations Council and the National Advisory Council, which have become firmly established.

The Indian Central Advisory Board of Education also offers a good example.

As for the establishment of a University Grants Commission, it would be appropriate to refer to some of its cardinal characteristics.

Firstly it interposes between the Government and institutions of higher education, a body of eminent persons without any political affiliation—thus ensuring satisfactory insulation from improper political meddling. The bulk of the Committee is composed of persons who are actively engaged in higher education and research, and the rest are drawn from other branches of education, industry, research organisations etc.

Secondly the immunity from ministerial or political intervention is further enhanced by immunity from the normal obligations of public accountability.

In the third place University freedom is further safeguarded by the method of making quinquennial block grants to universities, without specifying the detailed uses for which the grants may be utilised. If in retrospect the grant for any quinquennium is deemed as having been mis-spent, it does influence subsequent grants. Apart from the block grants for recurrent expenditure there are capital grants given for special needs.

There is no doubt that constitutional safeguards of these kinds (Central Advisory Council and University Grants Commission) provide a barricade against forces that threaten the fundamentals of democracy in education, and it is within the rights and responsibilities of minority interests to demand such protection under the law of the land.

## Re-organised Societies Should Be Members Of Federation

The Special Committee appointed by the Board of Directors of the Cooperative Federation of Ceylon to consider the re-organisation scheme has recommended that all the re-organised societies, the All-Island Societies and the societies that do not fall under the proposed amalgamation should be enrolled as members of the Federation. It is also of the opinion that it is essential to make the necessary amendments in the Rules and Ordinance to make it compulsory for the Societies to join the Federation and to make them pay 5% of their annual net profits to the Federation as subscriptions.

The Committee has pointed out that as the membership of the Federation could rise to about 1,000, according to the proposed amendments, it would not be possible for delegates of all member societies to participate at the General Meetings. Therefore, participation at General Meetings should be on a representative basis: the Committee has suggested that a system similar to the one proposed to be adopted in respect of large primaries could be adopted for the Federation as well. The representative system, it has pointed out, should be so designed as to form a General Meeting of about 100 representatives: the district area could be the electoral area for the election of the representatives to the general body. Societies of a particular area could get together and elect the number of delegates that a particular district is entitled to under the by-laws of the Federation. The Committee is of opinion that large primary societies should be given weightage in representation as they will be called upon to perform more responsible functions and also as their membership could be very large.

The Committee has suggested that the Board of Directors of the Federation should consist of 11 members, 9 elected on a provincial basis from amongst delegates of primary societies and 2 from among the delegates of All-Ceylon Societies.

The Committee has suggested that the re-organised Federation should have the power to advise the Societies, formulate the programmes, and assist the Societies in their management with the assistance of the Government. The responsibility with regard to the educational, social and cultural activities to be performed under the proposed scheme should be given to the Federation, it states. It adds that the position of the Federation to function as the representative of the Movement at the national and international levels should be secured.

The Committee taking into consideration the responsibilities of the Societies and the position of the Federation as the apex organisation of these societies, pro-

poses that the Ordinance should be amended so as to provide a special legal position for the Federation.

The Committee recommends the setting up of District Councils to carry out the work of the Federation at district level. This set-up could be similar to the proposed set-up of the primary societies where the Societies will have the locals as their base. It suggests that the delegates of the Societies in a particular district could elect a Council of 9 members, in which it would be advisable to provide for weightage of representation to large primary societies.

It is proposed to implement programmes of the Federation and the Coop Dept. with the assistance of the District Councils and the primary societies: these District

Councils should be empowered to take appropriate action on issues which could be settled at the district level. The Staff Assistants of the Federation now functioning as the Administrative Secretaries of the District Unions will be appointed to the District Councils to implement, at district level, the programmes of the Federation and the Government. The services of the Education Assistants of the Federation will also be utilised in this direction. Educational Centres and other educational work at the District Level will be conducted with the assistance of the District Councils. The Committee suggests that the powers and duties of these District Councils should be included in the by-laws of the Federation in the working rules framed thereunder.

## There's Nothing the Coop Movement Can't Achieve

There's nothing the Cooperative Movement can't achieve. That is why the Government intends to re-organise and re-vitalise the Movement, said Mr. M. Vairamuthu, President, Pandateruppu MPCs Union, speaking at the Union's seminar.

Mr. R. Rajaratnam, President, NDCF, stated that since the Cooperative Movement is a People's Movement, we should strive to attain prosperity through it.

Mr. K. Paramothayan, Principal, Jaffna Cooperative Training School, said that cooperators must determine the content of cooperative education. Stressing that no progress could be made without the Cooperative Movement, he pointed out that other countries had been able to progress because of social equality and nationalism.

Mr. T. Ganesh, Secretary, NDAPC Union, explained how a society should prepare its budget.

Mr. N. James proposed the vote of thanks.

## Advisory Committee

The election of the Advisory Committee to the Cooperative Dept., Jaffna, was held recently.

The following were chosen: Messrs. S. Tharmalingam (unanimously chosen to

## Union Inaugurated

The Jaffna District Cultivation Committees Union was inaugurated recently, with Mr. K. Sabaratnam, Asst. Commissioner of Agrarian Services in the chair.

The following office-bearers were elected: Messrs. N. K. Nallathamby (Kilinochchi)—President; C. M. Markandu (Vadamarachy)—Hony. Secretary; S. Kanthasamy (Vali North)—Treasurer.

A committee of 10, representing each D.O.A.S. division was elected unanimously.

## 26th AGM

The 26th annual general meeting of the Araly South East MPCs was held recently with Mr. E. Kandamuthu presiding.

The Audit Report shows that during the period 29-12-68—27-12-69, the Society has made a net profit of Rs. 617.90. The Consumer Section had made a gross profit of Rs. 5,599.72 cts. and the Textile Section a gross profit of Rs. 1221.91.

The Share capital is Rs. 7,308/- and the Reserve Fund Rs. 7,887/63 cts. Members' savings tot up to Rs. 5,260/10.

represent the Clerical Service), R. Jeganathan, A. Manickavasagar, R. Jesuthasan, M. Jeyarajasingham, V. J. Wijayarajasingham and S. Thiruchelvam (Cooperative Inspectors).

# Mahakavi Bharathi And Mahatma Gandhi

(Continued from our last issue)

The poet proclaimed the achievement of full political independence and the re-establishment of Indian statehood and sovereignty as the first and foremost aim of the national liberation movement. He had to devote greater attention to first creating a revolutionary upsurge for freedom. Further, we can see a very good number of illustrations of the poet's urge for freedom, from his National songs and he composed also poems on our national leaders such as Tilak, Bupendranath Dutt and V. O. Chidambaram Pillai.

Mahatma Gandhi considered the people of India to be the actual motive force in the liberation struggle. Gandhiji had familiarised the public with his doctrine of non-cooperation, satyagraha, and civil disobedience. By abiding to these doctrines, Gandhiji roused the people against the British Raj and declared: "All the major problems of India have grown up during British rule and as a direct result of British policy; so that the duty of the Indians lies in the fact to drive away the Whites from our motherland". "Gandhiji's success", says Nehru in his book 'The Discovery of India', "lay in the fact that he was able to unite in a single current the different social classes and groups, forcing the latter to

as the final aim of the struggle for India's liberation and revival.

The message of Bharathi was liberation—political, social and economic—for India's four hundred millions; having suffered penury and extreme poverty during his life time, he unfurled the banner of economic and social justice and freedom from capitalistic exploitation. Amarakavi Bharathiar sang about the miseries of the unlettered, down-trodden masses of India. In his famous Song of Freedom, he says:

There shall be none of low degree  
And none shall be oppressed  
Born in India all are of noble birth  
Wealth and learning may they flourish  
With joy of mind—let men live  
Like equals one and all!

He dreamt of a world community founded on Liberty, Equality, Fraternity. Bharathi's love for the oppressed communities of India is pictured in many of his soul-stirring national songs like the "Suthantra Pallu" in which he says:

... ..  
Age of equality for all has arrived,  
Age of destruction for untruth and deceit has arrived,  
Age of virtuous becoming great has arrived,  
And age of death for the vici-

society, had sung a famous poem "Bharatha Samuthayam" in his last days (that particular verse was said to have been composed in his last days) and in which he declared: For all the thirty crores of our Indians, (population statistics during his period!) Communism is the solution and it will alone bring an incomparable society in India. So, with the national liberation movement, Bharathi had seen the urgent need of economic independence and pointed out its importance through his songs.

Mahatmaji had also wanted economic independence along with national or political independence. He said: "Let there be no mistake about my conception of swaraj. It is complete independence of alien control and complete economic independence". Gandhiji thought gradually the liberation struggle for political freedom is becoming a social struggle also for economic freedom. Gandhi was of opinion "a socialist state is bound to come into being in India, but Indian socialism will not be an armed, but practical socialism".

Gandhi defined socialism thus: "Socialism is a beautiful word and so far as I am aware in socialism all the members of the society are equal—none low, none high. In it, the prince and the peasant, wealthy and the poor, the employer and the employee, all are on the same level. In terms of religion, there is no duality in socialism. It is all unity". Above all, claiming himself a communist, Gandhiji said: "I shall bring about economic equality through non-violence by converting the people to my point of view by harnessing the forces of love as against hatred. For that, I have to reduce myself to the level of the poorest of the poor.....and so I claim to be a foremost communist". As Mahatmaji sympathised for the have-nots and worked for their uplift by non-violent methods, at the same time he hailed and outlined certain capitalistic economic policies such as trusteeship etc. which, of course, in course of time weakened his high socialist economic ideals.

But at the same time, Gandhiji lived in a country which had felt so heavily the burden of supporting western capitalistic industrialism. And so, Gandhi supported handi-crafts and Swadeshi labour, as a powerful weapon against western capitalism. However, he is not against machinery. He says: I am against its (machinery) indiscriminate multiplication. I refuse to be dazzled by the seeming triumph of machinery. But simple tools and instruments and such machinery as saves individual labour and lightens the burden of the millions of cottagers I should welcome".

So, Gandhiji proposed rather to secure a measure of economic independence for each peasant, largely autonomous control of the economic life of each village, and the control of industry by the masses through the disciplined use of organised

mass non-violent methods such as Satyagraha, Kadhhi and handi-craft movements.

## The Two Humanists and Their Approach to Social and National Problems

While trying to achieve the unity of all the patriotic forces in the fight against the colonial yoke, both the humanists most resolutely condemned the shameful caste system, untouchability and other social grievances.

The social system was based on the old traditions which in their turn were based on inequality between man and man and also inequality between man and woman. Bharathi had an important role to play here. He hailed and supported the freedom of women from all the clutches of slavery in society. He sings in 'The Kummi Pattu' (The 'Kummi' dance is perhaps peculiar to Southern India and is danced by women in a circle. The song that accompanies this very picturesque dance is called 'Kummi').

... ..  
Dance the Kummi, beat the measure.  
Set this land of the Tamils ring with our dance,  
For now we are rid of all evil shades;  
We've seen the Good.  
... ..  
To rule the realms and make the laws  
We have arisen;  
Nor shall it be said that woman lags behind man in the knowledge that he attaineth,  
Dance the Kummi, beat the measure.

The poet always stressed that freedom to women would create India's fair name in the face of the world.

He beholds the world with the universal vision and in his all-embracing moods, he sings:

Blow, Blow, trumpet! that all are equal  
Quell the false caste and creed, quell!

Bharathi declared that there was no difference between man and man and there was no man who could be called a low caste and there was no man who could be said to belong to the high caste. He said all men are equal in a country.

In another poem entitled "Bharatha Desam", he brought out clearly how from Himalayas to Cape Camorin, there is a great stretch of land whose inhabitants stand united, claiming India as their abode.  
On the river Indus during moon light  
Let us with Chera maidens  
Sing a song in Sweet Telugu  
And row the boat with a great delight

Let us barter the betels of Cauvery  
For the wheat, grown near Ganges  
Getting the pottery of lion-like Marathas  
Let us reward the Chera ivory.

From the above poem, the idea of national integration of the poet Bharathi is firmly rooted in his inner mind.

Mahatma Gandhiji, on the other hand, called upon the Indian people to eradicate untouchability completely. He respectfully called the Harijans, the children of God and named his magazine, "Harijan". In the long history of India, every reformer—social reformer I mean here—has fought against the hierarchy of caste and the debasement of women but no one succeeded in breaking down discrimination to the extent that Gandhiji said: "the dangers of casteism in India is a challenge to the progress of our country; it is an hindrance. So, abandon the evil and give a neat burial to the fanaticism of the caste system".

He courageously raised his voice for Hindu-Muslim unity, because, he desired that the Hindus and Muslims should work hand in hand for the independence of their country. His whole life shows him as an untiring champion of Hindu-Muslim unity. The women of India owe him a special debt of gratitude. So, Mahatma Gandhiji during his life, struggled tirelessly for social justice for women and the lowest through non-violence.

What strikes me most in Bharathi and Gandhi is their philosophy of universal love; their abiding interest in the welfare of the common people. They have helped the people to strive for achieving the higher intellectual and spiritual values of life. Bharathi and Gandhi could be recited and enacted for hundreds of years. We must practice "Bharathi and Gandhiji" in our every day life by immediately bringing forth legislative enactments that are necessary for elevating the poverty stricken people and save them from penury and premature death resulting from starvation and disease.

Both the great sons of Bharath Matha worked for the dream of a complete economic, social, moral and cultural revolution which must be carried out energetically. Will we awake even now, to carry out the all round revolution that has been left unfinished by Bharathi and Gandhiji? Let us think over it, on the occasion of Gandhi centenary and Bharathi Day celebrations.

## BY ILASAI MANIAN

adhere to a single line of movement, that he brought to life the activated peasantry, drawing it into the national liberation struggle". "Independence for us means", said Gandhi, "complete freedom from British domination and British imperialism".

Thus according to Gandhiji the achievement of political independence was the foremost principal stage on the way to India's revival. Moreover, Gandhi believed in non-violent methods of struggle against British Raj in India. He said ".....it was important to him that the results should be achieved by peaceful means because the means were as significant as the end itself. Gandhi realised a fact, in the course of the national liberation movement, it was the political freedom which will bring a large measure of social freedom also". So, by declaring his devotion to Ahimsa, Gandhi struggled for the freedom of Bharat.

So, on the platform of national independence and the mode of liberation movement in India, Bharathi and Mahatmaji were one and the same and declared warriors of freedom struggle. But at the same time, Bharathi was a revolutionary and Gandhi was a constitutional revolutionary (by means of Ahimsa or Satyagraha) on their approach to freedom struggle.

### Bharathi and Gandhi: Their Economic Ideals

It was precisely in the course of the national-liberation movement that Bharathi and Gandhiji developed their own economic ideals

ous cunning traitors arrive d  
Let us dance and sing the pallu  
In glorious attainment of Liberty the Blissful.

More, I can say that Bharathi was a socialist to the core on certain aspects. Bharathi's socialist ideas were the result of the powerful upsurge of the Great Russian Revolution and the revolutionary characteristic nature of the Indian freedom movement. In the prose works, Bharathi writes, "our final aim can be an egalitarian society with equal justice and opportunity for all, a society organised on a planned basis for the raising of mankind to higher material and cultural levels". So, Bharathi wanted a full-fledged economic independence along with political freedom.

The great poet Bharathi hailed and supported industrialisation of the country and he paved the path to reach the destination of the mechanisation and rational industrialisation of our country. He sings:  
Let us manufacture arms  
Let us manufacture paper  
Let us start industries  
Let us build educational institutions.

By this, he declared that: "I shall dispel the distress of all; I shall make poverty fall". Supporting rational industrialisation of the country, the poet wanted to change the mode of society to a "social justice society". The poet, having understood the miseries of the common people enslaved with the fetters of the tyranny of ruthless exploitation imposed by the privileged, a few of the upper strata of

SOUTH YALPANAM MPCs UNION LTD.,  
KILINOHCHI.

Phone : 8. T'gram : "Yarlunion"

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for : Messrs.Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

# Relations Between The Trade Union And Cooperative Movements

(Continued from our last issue)

While neither side should claim special treatment, the affinity between the two movements could, however, make for better labour-management relations as compared to those that often exist in the private or the public sector. Thus it is desirable that general agreements exist on wages for cooperative employees, taking into account variations between urban and rural areas, high cost and low cost zones, etc., and on the settling of disputes without resorting to strikes or lockouts.

## Relations Between Governments, Trade Unions & Cooperatives

It is generally recognised that governments in African countries should play an active part in organising, promoting, assisting and supervising cooperative activities. While African cooperators remain attached to the value of independent development based on self-help principles, they realise that for some time to come government initiative, as well as financial and technical aid, is a necessity. The role of government, therefore, is not questioned but rather the quality and the extent of government intervention in the cooperative sector. Indeed, how far should governments go to promote and organise the cooperative movement? Should the movement not be allowed to remain free to organise its activities? To what extent should it be guided by government policies? The cooperative movement, it is argued, is after all not merely an economic institution but represents social and cultural values and may, as in some countries, have ideological aims regarding the organisation of society. Again, more questions are raised than can be answered. Solutions will eventually have to be found within the context of each country as different types of economies will handle these issues in different ways. Generally speaking, the cooperative system on the African continent seems to have become more complicated since independence. For example, the Commissioner's intervening powers and prerogatives have been steadily on the increase, in some African countries, particularly during the last few years. Another instance is the government created marketing boards. While an organised system for marketing agricultural produce is, of course, necessary, the question can be raised whether this would not be a natural field for cooperatives. Whatever the extent of government intervention may be at the present time, it is largely agreed that government cooperative departments should become a means to help cooperative societies and the movement to take more and more responsibility for their own affairs. Thus, well functioning societies should be allowed to look after themselves with government reducing gradually control and supervision. However, this is a long-term view and too much optimism in this matter

for the immediate future is not advisable.

If cooperatives have a close link with government through the department of cooperatives, the position of trade unions with regard to government through the ministry of labour, if this parallel can be used, is quite different. It is frequently pointed out that government does not treat the two movements on equal terms for a variety of reasons. Where government manifests negative attitudes toward trade unions the relations of the latter with the cooperative movement are complicated. On the other hand, only very rarely—and not in the countries represented—has government interfered in trade union cooperative collaboration. As common action by the two movements either through projects of mutual interest or with regard to government has so far been very limited, more experiences are needed to discuss this "tripartite" relationship more fruitfully. The hope is expressed, however, that governments, trade unions and cooperatives plan certain activities together. This may be in the development of trade union sponsored cooperatives or by providing legislation that permits trade unions to use cooperative banks or in the educational field.

Collaboration between the cooperative and the trade union movement on a regional basis is considered premature. It is felt that regional collaboration has to be established first by each movement with its counterparts in the other countries. Thus, the commissioners of cooperatives of the three East African countries have already been meeting under the auspices of the International Cooperative Alliance. Regular seminars are also planned for committees of apex bodies and for East African teachers of cooperation. Beginnings have also been made by the East African trade union centres to create a regional consultative body.

## Trade Union Cooperatives

Cooperatives operated under trade union auspices are a relatively recent development, particularly in African countries where they are still rare. The examples given illustrate the potential of trade unions in this area. However, a number of misconceptions needed to be clarified. Thus by launching cooperative enterprises trade unions should not aim to compete with the cooperative movement. On the contrary, their action should be complementary to the latter's effort. In the credit and savings field it is preferable if a trade union for instance after promoting a society in an enterprise leaves its operation entirely to the society's members who, as previously stated, may also include unorganised employees. The trade union should continue to give its active support without dominating the society. In other areas, in the consumer field for instance, where the cooperative movement may not yet be active due to other prio-

rities, trade unions can fill a gap. Such ventures should, however, not be undertaken as long as trade unions do not have the trained personnel necessary for the running of a consumer society. The cooperative movement and cooperative departments could help trade unions with training as well as with advice on management. However, it is important that trade union cooperatives are duly registered with the department. A tendency has been noticed that this is not always the case for various reasons. It should be remembered that a commercial enterprise such as a retail shop operated by a trade union, financed through check-off and trading with the general public, cannot be called a cooperative unless it meets certain requirements specified by the department of cooperatives. (There is no objection to such enterprises which are a legitimate trade union activity providing a service to their members). Trade union cooperatives are one area in which both movements as well as government are directly involved. Trade unions, before entering the cooperative field, need to evaluate carefully whether they are really capable of doing so. For a start, small projects on an experimental basis should precede any ventures on a large scale. Apart from training salesmen, management and auditing personnel required for the operation of consumer societies, a good deal of technical know-how is necessary for instance in the housing field. It is also unlikely that the housing problem in African countries can be alleviated without considerable government help. On the other hand, various other forms of cooperatives such as transport and dock workers' cooperatives or producers' cooperatives, created by trade union members have been known to succeed.

## Education

It is generally agreed that concerted efforts of the spreading of information on cooperation and trade unionism within the respective movements is a basic step toward their successful collaboration. The impact of this educational process on the minds of cooperators and trade unionists is bound to lead to the appreciation of their mutual interests and subsequently to collaboration between the two movements. This process can take place in a variety of ways, for instance, through contacts between the organisations on different levels, through information within each movement and through more formal educational methods. If contact between the two movements is initially to take place at the tertiary level through joint committees, joint participation in conferences and workshops, the spreading of information on the advantages and benefits of cooperation and trade unionism to the rank and file of both movements is of equal importance. Since both movements in a number of African coun-

tries dispose of educational services the bases of attitude changes through education are already laid. As mentioned previously, members of both movements have erroneous ideas about each other which give rise to misunderstandings of their respective roles in development. Cooperative colleges and cooperative education centres on the one hand and institutes for labour education on the other hand have an important part to play in the dissemination of general information for active members and officers as well as in the training of cooperative personnel for both movements. The working media that can be used are manifold. Short and long courses held in the educational establishments of the two movements can include information on the history and role of cooperation and trade

unionism in their curricula. As many of the courses are given to members of primary cooperative societies, knowledge of trade unionism is spread on the grass root level. The same procedure can be used in intermediary courses which are usually frequented by personnel from cooperative unions and the government departments. Relevant information on the cooperative movement would in turn be given to trade unionists at all levels. This subject can also be worked in where correspondence courses and radio education exist. Courses for the training of technical personnel for cooperatives could include persons selected for employment in trade union cooperatives. An additional link is thus created between the cooperative training institution and the trade union movement.

For the WELFARE OF YOUR FAMILY

&

For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY  
SAVE in your BANK.....

## THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

### SAVINGS DEPOSITS:—

Interest at the rate of 4½% is allowed from 1-2-70. Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.

### FIXED DEPOSITS:—

From 9-2-1970 on New Deposits the following rate of interest will be payable:—

- (1) On deposits for 12 months 4¾%.
- (2) On deposits for 5 years and over 5½%.
- (3) On deposits for 10 years and over 6½%.

### RECURRING DEPOSITS:—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Rs.1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs.70/-; after the end of 81 months, will earn Rs.100/- and after the end of 120 months, will earn Rs.163/-

10 Years' Savings Certificates—6½%.

Societies Security Deposits—4¾%.

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. Repayment by instalments is allowed.

### BRANCHES:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam  
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—  
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal)

### HEAD OFFICE:

59, MAIN STREET—JAFFNA.

## JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilman stores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

## Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

No. 64, Bar Road, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

# ALL-CEYLON SOCIETIES

The Special Committee appointed by the Board of Directors of the Cooperative Federation of Ceylon to consider the proposed scheme to re-vitalize and re-organise the Cooperative Movement in Ceylon has made the following recommendations about the All-Ceylon Societies:

(1) *All-Ceylon Coop Consumers Union.* The main purpose of this Union should be to provide Coop Societies with all their consumer requirements. But as the Government's policy now is to distribute all imported goods through the CWE, the function of distributing all local products to the Societies should be entrusted to this Union. The Committee also agrees that the Union should be reorganised before it is entrusted with this task. All large primary societies should be enrolled as members in place of MPCs Unions which presently hold membership of this Union.

(2) *Ceylon Agricultural Producers Coop Union.* All large primary societies engaged in agricultural activities should become members of this Union. It would be in the interest of both the consumer and the producer for this Union to engage itself in marketing of all agricultural products (like vegetables, fruits and flowers) other than those coming under the G.P. Scheme and also in the distribution of agricultural produce from surplus areas to deficit areas. The functions of this Union should also include the supply of agro-chemicals and agricultural implements to the producer and also rendering technical assistance and conducting market surveys etc. This Union should work in close collaboration with the Marketing Department and the Agricultural Department. The Union could also set up Model Farms.

(3) *Coconut Producers Coop Union.* Membership of this Union should be open to Coop Coconut Societies and to the large Primaries engaged in coconut production. This Union should engage itself in the marketing of coconut products and in developing coconut plantations.

(4) *Coop Rubber Producers Union.* Rubber Producers' Societies and large societies engaged in production of rubber should become members of this Union. The Union could engage itself in the sale of rubber, providing advice to the societies and the supply of implements and chemicals. It may be possible for this Union to under-

take production of rubber goods as well.

(5) *Coop Industries Union.* All primary societies engaged in industrial activities could become members of this Union. It would provide advice and assistance to member societies and undertake production of goods using the raw materials produced by member societies, or goods needed by these member societies.

(6) *Coop Fish Sales Union.* Coop Fisheries Societies and large primaries engaged in fisheries activities could become members of this society. It could engage itself in educational and publicity work and provide technical assistance to members and also supply fishing gear. The Committee feels that this Union should restrict its activities only to these fields as the Fisheries Corporation functions in the field of marketing.

## Coop Movement The Only Salvation

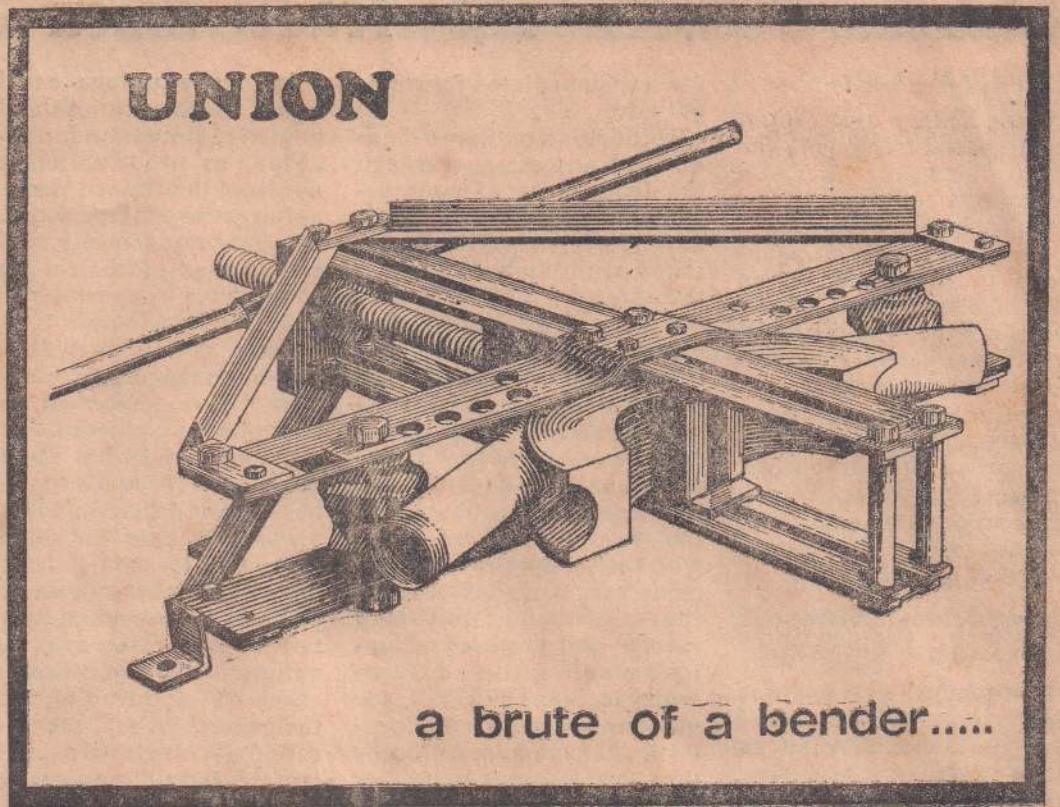
The Cooperative Movement is the only salvation for the people, declared Mr. T. Murugesu HQI, speaking at the 27th Annual General Meeting of the Puloly South MPCs. Mr. C. K. Thangathurai presided. Explaining the re-organisation scheme, he said that large societies were necessary for economic viability.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary, ND CF pointed out that the Cooperative Movement was to be found in countries with different political systems: this showed the indispensability of the Movement. Cooperative development was essentially community development. The Movement stood for equality and social justice. If these ideals were not realised, a violent revolution would become inevitable.

Pandithar V. N. Paranthaman, proposing the vote of thanks said that the reorganisation scheme cast an even greater responsibility on co-operators.

Messrs. P. Sinnathamby, C. Subramaniam and S. Raseshthiram were elected to fill the vacancies in the Committee. The office-bearers are Messrs. C. K. Thangathurai (President), S. Subramaniam (Vice-President) & P. Thanotheram (Secretary).

The Society which has a share capital of Rs.10,819/96, made a net profit of Rs. 4,001/52.



a brute of a bender.....

Hugged, reliable UNION benders and croppers are made to bend and cut metal tubes and bars with speed and ease. A valuable asset in your factory or worksite.

**SAMUEL, SONS & CO. LTD.**

371, OLD MOOR STREET, COLOMBO 12, TELEPHONE: 32341

ZENITH

## The Only One Of Its Kind In Ceylon

The Vali East Plantain Sales Society is unique in that it is the only one of its kind in Ceylon, said Mr. T. Murugesu, HQI, speaking at the 20th Annual General Meeting of the Society. Mr. M. Velayutham presided. He went on to recall how when the Society was registered there were certain misgivings in official circles; but the Society's record had dispelled all these. The Society was working on its own funds because all the members were genuine cultivators.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary, ND CF, suggested that the Society contact the Ministry of Plantations and the Ministry of Agriculture for assistance to combat the diseases that afflicted plantain trees. Pointing out that the success of the Society was due to the enthusiasm and cooperation of the staff, the members and the Committee, he said that since the Government was encouraging commodity specialisation it was unlikely that the Society would be affected by the re-organisation scheme.

This Society which was registered in January 1951 with 249 members now has 611 members. Its object is to promote the economic interests of its members and more particularly to arrange for the development of plantain produce and the marketing of plantains. It supplies plantains to the Marketing Dept. through the NDAPC Union.

Messrs. N. Ramupillai, A. K. Velupillai, A. K. Vettivelu, S. Sinnathamby and K. Muthuthamby were elected to the Committee.

## Cooperative Employees Certificate, Junior and Ordinary Levels

The next Cooperative Employees Certificate JUNIOR and ORDINARY Level Courses will commence on 2-1-1971.

1. C.E.C. JUNIOR COURSE
  - (a) Period of training:—3 months
  - (b) ELIGIBILITY:—

Employees in Cooperative Societies who have passed the J.S.C. Examination. (Applications from employees who have not reached the J.S.C. standard will also be considered).

2. C.E.C. ORDINARY LEVEL COURSE
  - (a) Period of training:—4 months
  - (b) ELIGIBILITY:—

Employees in Cooperative Societies who have passed the S.S.C. or G.C.E. (O.L.) (six subjects) or C.E.C. Junior Level

OR

Those who have the S.S.C. or G.C.E. (O.L.) with four credit passes including Arithmetic or Commercial Arithmetic.

APPLICATION FORMS MAY BE OBTAINED FROM:—

The Principal,  
Jaffna Cooperative Training School,  
Jaffna.

Requests for application forms to be sent by post should be accompanied by a self-addressed stamped envelope.

CLOSING DATE OF APPLICATIONS:—15-12-1970.

Jaffna Coop Training School, K. PARAMOTHAYAN,  
Jaffna, 8-11-70. Principal.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services

Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.



- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

TELEPHONE No. 590

Printed at Coop. Printing & Publishing Socy. Ltd., Main Street, Jaffna and published by the Northern Division Cooperative Federation Ltd., No. 12 & 14, Kankesanthurai Road, Jaffna. 15-11-1970

## TRIPOLI MARKET

FOR ALL YOUR REQUIREMENTS OF VEGETABLES

# மறுசீரமைக்கப்பட்ட சங்கங்கள் சம்மேளனத்தில் உறுப்பினராய் இருத்தல்வேண்டும்

## விசேட குழுவின் தகவரை

மறுசீரமைக்கப்பட்ட எல்லா ஆரம்பச் சங்கங்களையும், அகில இலங்கைச் சங்கங்களையும் மறுசீரமைப்புத் திட்டத்தில் வராத ஏனைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சமமேளனத்தில் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு மறுசீரமைப்புத் திட்டம் பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு மேற்படி சம்மேளனத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட விசேட குழு தகவரை செய்துள்ளது.

அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தில் சங்கங்கள் எல்லாம் கட்டாயமாகச் சேரவும், வருடா வருடம் பெறும் சுத்த இலாபத்தில் 5 வீதத்தை சம்மேளனத்திற்குச் சந்தாவாகக் கொடுப்பதற்கும் விதிகளிலும், சட்டத்திலும் வேண்டிய திருத்தங்கள் அவசியம் செய்யப்பட வேண்டும் என மேலும் அக்குழு அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளது. சம்மேளனத்தில் சங்கங்களின் அங்கத்துவம் புதிய திருத்தத்தின்படி கிட்டத்தட்ட ஆயிரமாக அதிகரிக்கும். இச்சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் சம்மேளனத்தின் பொதுக்கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதற்கு வசதிப்படாது. எனவே, பொதுக்கூட்டங்களில் பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் பங்குபற்றுவதற்கு வழி வகுக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய ஒரு முறை பெரிய ஆரம்பக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடையே செயற்படுத்தப்பட இருக்கிறது என்றும், இம்முறையினை சம்மேளனத்திலும் மேற்கொள்ளலாம் என குழுகருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. பொதுக்கூட்டத்தினைக் கூட்டுவதற்கு 100 பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு இருக்க வேண்டும். பொதுச்சபை பிரதிநிதிகளுக்கான தெரிவு மாவட்ட அடிப்படையில் அமையலாம். சம்மேளனத்தின் உப விதியின்படி ஒரு குறிப்பிட்ட மாவட்டத்திற்கு உரிய பிரதிநிதிகளின்

தொகைக்கு ஏற்ப ஒரு தெரிவு செய்யலாம். குறிப்பிட்ட பகுதியி பெரிய ஆரம்பச்சங்கங்கள் உள்ள சங்கங்கள் ஒன்று பொறுப்பு வாய்ந்த கடமை சேர்ந்து அப்பிரதிநிதிகளைக் களைச் செய்யவிருப்பதாலும் (தொடர்ச்சி 8 ம் பக்கம்)



வடக்கு கல்வி மேலாண்மை அமைச்சு வெளியிட்ட  
யாழ்ப்பாணம் 15-11-1970

### புதிய கல்வி முறை

தயாரிக்கப்பட்டுவரும் புதிய கல்வி முறை விரைவில் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட இருக்கிறது. இன்று சிரேஷ்ட கல்வியிலும், உயர்நிலைக்கல்வியிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடியின் பின்னணியிலே எமது கடமையாதெனில் சிரேஷ்ட, உயர்நிலைக் கல்வி பற்றி, இடக்கரடக்கலாகக் கூறுவதென்றால், கல்வி அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு ஒரு மத்திய ஆலோசனைச் சபையினை நிறுவவேண்டும் என ஒருபுறம் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துவதோடு மறுபுறமாக அது ஒரு பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவினை நிறுவவேண்டுமென இடித்துரைப்பதேயாம். இத்தகைய மானியக்குழு நிறுவப்பட்டால் உயர்நிலைக் கல்விச் சட்டம் தானாகவே செல்லுபடியாததாகி, காலப்போக்கிலே உயர்நிலைக்கல்வி ஏற்பாடுகளிலேயுள்ள முக்கிய குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு வழி வகுக்கும்.

ஆலோசனைச் சபையில் வெவ்வேறு கல்வித்துறைகள் பற்றி—பள்ளிக்கூடத்திற்கு புகுமுன்பான கல்வி, ஆரம்ப கல்வி, சிரேஷ்ட கல்வி, தொழில் நுட்பக்கல்வி பல்கலைக்கழகக் கல்வி, முதியோர் கல்வி, கூட்டுறவுக் கல்வி—அறிவுள்ள வல்லுநர்கள் அங்கத்துவம் வகித்தல் வேண்டும். மேலும், சமூகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளினதும் கல்வித் தேவைகளை மிக நெருங்கிய முறையில் அறிந்திருப்பவர்கள் இவ்வாலோசனைச் சபையிலே உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப்படுவதில் கவனமெடுத்தல் வேண்டும்.

இம்மத்திய ஆலோசனைச் சபையை ஒருவகை நிர்ந்தர கல்வி ஆய்வுக் குழுவாகக் கருதலாம். தேவை ஏற்படும் போதெல்லாம் உப குழுக்களை நியமிப்பதற்கு இதற்கு அதிகாரம் இருப்பதோடு காலத்திற்குக்காலம் கல்வியின் விசேட அம்சங்கள் பற்றி அது ஆராயும்.

பிரித்தானியாவிலே கல்விப்பரிசோதகர்கள் கல்வி அமைச்சருக்கு ஆலோசனை வழங்கும் வற்றாத மூலமாய் விளங்குகின்றனர். அத்தோடு அமைச்சர் பலதரப்பட்ட மக்களிடமிருந்தும், நிறுவனங்களிடமிருந்தும் ஆலோசனை பெறுவதற்கு உரிமையுண்டு. 1944 ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட பட்லர் சட்டத்தின்படி அமைச்சர் இங்கிலாந்தினதும், வேல்சினதும் மத்திய ஆலோசனைச் சபைகளிடமிருந்து ஆலோசனைகளைப் பெறுதல் வேண்டும். கல்வியின் பல்வேறு அம்சங்களை ஆராய்ந்து அவற்றினைப்பற்றி அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்குமாறு காலத்திற்குக்காலம் கல்விக்குழுக்களை நியமிப்பது இவ்வாலோசனைச் சபைகளே. மேலே கூறப்பட்ட கல்விச் சட்டத்தின்படி, பொருத்தமெனத்தாம் கருதும் கல்விக்கோட்பாட்டோடும் நடைமுறைகளோடும் தொடர்பான விடயங்கள் பற்றியும் அமைச்சரினும் தமது ஆலோசனைக்கு விடப்பட்ட எப்பிரச்சினை பற்றியும் அமைச்சருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கு இவ்வாலோசனைச் சபைகளுக்கு விரிவான அதிகாரங்கள் உள்.

சட்டப்படி அமைச்சரினால் நிறுவப்பட்ட மத்திய ஆலோசனைச்சபைகளை விட சிரேஷ்ட பாடசாலை பரிட்சைச் சபை, தேசிய ஆலோசனைச் சபை போன்ற நிறுவனங்களும் பிரித்தானியாவிலே நிலைபெற்று விட்டன. இந்தியாவிலே உள்ள மத்திய கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிடம் இதற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் முக்கிய தன்மைகளை ஈண்டு குறித்தல் பொருத்தமாய் இருக்கும். முதலாவதாக, அரசாங்கத்திற்கும் உயர்நிலைக் கல்வி நிலையங்களுக்குமிடையே எத்தகைய அரசியல் தொடர்புகளும் இல்லாத பிரசித்தி பெற்றவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவாக இத்தகைய மானியக் குழு விளங்கும். இதனால் முறையற்ற அரசியல் தலைப்புகளிலிருந்து பாதுகாப்பளிக்கப்படுகின்றது. இக்குழுவில் இடம்பெறும் பெரும்பாலோர் உயர்நிலைக் கல்வியிலும், ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டவர்களாவர். ஏனையோர் வேறு கல்வித்துறைகளையும், கைத்தொழிற் துறைகளையும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களையும் சார்ந்தவராவர்.

இரண்டாவதாக, நாடாளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களாக இக்குழு இல்லாததினால் அமைச்சரினதோ அல்லது அரசியல் தலையீட்டிவிருந்தோ இவர்களுக்கு பாதுகாப்புண்டு.

முன்னுததாக, குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற விபரமின்றி பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஐந்தாண்டுகளுக்கான மொத்த மானியங்களை வழங்குவதன் மூலம் பல்கலைக்கழக சுதந்திரம் மேலும் பேணப்படுகின்றது. ஆனால், அப்படி வழங்கப்பட்ட மானியம் தகாத முறையில் செலவழிக்கப்பட்டதென பின்பு கருதப்பட்டால் அடுத்த மானிய வழங்கீடு பாதிக்கப்படும். இத்தகைய மொத்த மானியங்களைத் தவிர விசேட தேவைகளுக்காக மானியங்கள் வழங்கப்படுவது முண்டு.

இத்தகைய சட்டப் பாதுகாப்புக்கள் (மத்திய ஆலோசனைச் சபை, பல்கலைக்கழக மானியக் குழு) கல்வித்துறையின் குடியரசு அடிப்படையிலே பேணுகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. நாட்டின் சட்டப்படி இத்தகைய பாதுகாப்பைக் கோருவது சிறுபான்மையினரின் உரிமையும், கடமையுமாகும்.

## வேற்றுமைகளை மறந்து உழைக்க வேண்டும்

எம்மிடையே எத்தனையோ கருத்து வேற்றுமைகள் எழுந்தாலும் கூட்டுறவின் வளர்ச்சிக்காக அவைகளை மறந்துகூட்டுறவுமூலம்பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக நாம் உழைக்க வேண்டும் என வ. ஐ. மே. சபை தனது திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை இணுவில் ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் வருடாந்தக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து அவர் உரையாற்றுகையில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஆலயம்போல் புனிதமாகக் கருதவேண்டும். அதில் மக்கள் சமுதாயத்திற்கான வளர்ச்சி பற்றிய திட்டங்களை புனித சிந்தையுடன் தீட்ட வேண்டும். இதில் போட்டிகளுக்கும் பூசல்களுக்கும் இடமேயில்லை என்றார்.

### பொருட்களை விற்பனை செய்தால் மட்டும் போதாது

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நுகர்ச்சிப் பொருள்களை விற்பனைசெய்தால் மட்டும் போதாது. கல்வி, கலாச்சாரம் முதலிய சமுதாய வளர்ச்சித் துறைகளில் ஈடுபட்டுழைக்க வேண்டும் என வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் இமயாணன் ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. T. முருகேசு கூட்டுறவு மறுசீரமைப்புப் பற்றி விளக்கினார். சங்கத்தின் சொந்தக் கடன் எல்லை ரூ. 65,000 எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. கூட்டத்திற்கு மேற்படி சங்கத் தலைவர் திரு. க. தணிகாசலம் தலைமை வகித்தார்.

கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் திரு. செல்லத்துரை அவர்கள் மறுசீரமைப்பு பற்றி விளக்கினார். நிருவாக சபையில் இளைப்பாறியோரின் இடங்களுக்கு திருவாளர்கள் வே. நல்லதம்பி, ச. முத்துலிங்கம், தா. இலங்கைநாதன் பெ. கனகசபாபதி ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். திரு. வே. நல்லதம்பியின் தலைமையில் கூட்டம் நடைபெற்றது.

## உதவி ஆக்க ஆணையாளர் ஆலோசனைக் குழு

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் ஆலோசனைக் குழுவிற்கான தேர்தல் யாழ் கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது. இக்குழுவில் ஒருவராக மேற்படி காரியாலய எழுதுவினைஞர் சார்பில் திரு S. தர்மலிங்கம் ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இக்குழுவிற்கு கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்களிருந்து 6 உறுப்பினரைத் தெரிவு செய்வதற்காக நடைபெற்ற தேர்தலில் 14 கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்கள் கலந்து கொண்டனர். இரகசிய வாக்கு மூலம் நடைபெற்ற இத்தேர்தலில் பின்வருவோர் ஆலோசனைக் குழுவிற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். திருவாளர்கள் R. ஜெகநாதன், A. மாணிக்கவாசகர், R. யேசுதாசன், M. ஜெயராஜசிங்கம், V.J. விஜயரத்தினம், S. திருச்செல்வம். கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. கனகசபையின் தலைமையில் தேர்தல் நடைபெற்றது.

நீட்டோலை — கபிலர்

எதிர் நீச்சலுக்கு  
எதிர்விச்சு

தபாற்கந்தோரில் முத்திரைகளில் பலமான 'சீல்' குத்து விழுந்தது போல் இங்குள்ள பிரதேச பத்திரிகைகளினதும், சஞ்சிகைகளினதும் தலைகளில் இன்று பலமான 'குத்து' விழுந்துள்ளது. ஏற்கெனவே பணரீதியாக நொந்துபோனாலும் ஏதோ ஒரு உணர்வுடன் நடைபோட்டுக் கொண்டிருந்த உண்மையான கலை இலக்கியதாக்கொண்ட பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் இக்குத்தினால் திகைத்துப் போயிருக்கின்றன!

இங்கு கலை, இலக்கியம் வளர்க்கும் சிறு பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் வளர்ச்சியடைவதற்கும், எழுத்தாளர் புதுவாழ்வு பெறுவதற்கும் எத்தனையோ வழிகளில் ஆதரவு அளிப்பதாக அரசாங்கம் கூறிவந்த திட்டத்தை உற்சாகத்துடன் இவை எதிர் பார்த்திருந்தன.

இன்று, அச்சிடும் காகிதத்தின் விலை முன்னையிலும் பார்க்க உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் அனுப்புவதற்கான முத்திரைக்கட்டணமோ முன்பிலும் பார்க்க இருமடங்கு வீதம் 10 சதமாக தலையில் விஷம் ஏறியதுபோல் ஏறிநிற்கிறது. இந்நிலையில் தலைமாத்திரமல்ல, பணபலமற்ற பிரதேச பத்திரிகை கலை, இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் நிலைகளே கவங்கியிருக்கின்றன.

முத்திரையில் விழும 'சீல்' குத்தால் 'டக்' என்று ஒலி பிறக்கும். அத்துடன் தபால் உரியவருக்குச் செல்லவும் வழிபிறக்கும். முத்திரையும் காகிதமும் சேர்ந்து பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளின் தலைகளில் பலமாகக் குத்திய குத்து எத்தனையோ ஒலியைக் கிளப்பியுள்ளது? எதற்கு வழி பிறக்கப்போகிறது என்பதை பணபலமற்ற கலை இலக்கிய ஆர்வமுள்ள பத்திரிகை உலகில் அனுபவமும், அதுதாபமும் உடையவர்கள் அறிவார்கள்!

எமது நாட்டிற்குள்ளே தனித்துவம் வாய்ந்த கலை இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டுமானால் அவற்றிற்காக உழைக்கும் இலட்சிய தாகக் கொண்ட பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் எமது நாட்டை இலக்கியச் சந்தையாக்கும் பிறநாட்டுப் பத்திரிகைகளின் படையெடுப்பு சக்தியிழந்து ஓய்ந்து போகும். இந்த அடிப்படையில் பெரிய முதலீடுகளின்றி, போதிய வசதிகளின்றி இலட்சிய தாகத்துடன் இலக்கியம் வளர்க்க, கலை பெருக்க விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் தமது முயற்சியில் எதிர்நீச்சலடித்து வருகின்றன. ஏற்கெனவே எதிர்நீச்சலாக இவர்களின் முயற்சி இருந்துவந்தமையை அனைவரும் அறிவோம். எதிர்நீச்சலடிப்பவனுக்கு மேல் பெரிய பாறைக்கற்களைப் பிணைத்துப் போட்டால் எப்படி இருக்கும்? அதுபோல இன்றுகாதித விலையும் முத்திரைக்கட்டணமும் பிணைக்கப்பட்ட பாறைக்கற்களாக மேற்குறித்த பத்திரிகைகளின் எதிர்நீச்சலுக்கு எதிர்விச்சாக விழுந்துள்ளது. இத்தகைய எதிர்விச்சை பலங்கொண்ட பத்திரிகைகள் தமக்கு மேல் விழுந்த தாசியைப் போல் தட்டி விடும். பணபலமற்று இலட்சியத்தை சிறந்த பலமாகக் கொண்டு சேவையாற்றும் பிரதேசப்பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படும்.

இந்தப் பாதிப்பை தேசிய கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு

# கூட்டுறவு இயக்கமும்

கூட்டுறவு இயக்கத்திலே பணியாற்றுவவர்களைவிட கூட்டுறவுத் திணைக்கள உத்தியோகத்தர்களும் இருக்கின்றனர். எல்லாமாக உத்தியோகத்தர் தொகை 2189. இப்புள்ளி விபரங்களை நோக்கும் போது கூட்டுறவு இயக்கம் (உத்தியோகப்பற்றுள்ள துறையும், உத்தியோகப்பற்றற்றதுறையும் உட்பட) வேலை யில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளது என்பது புலனாகும். கூட்டுறவு இயக்கத்திலே பணியாற்றுவவர்களில் ஏறக்குறைய 90 வீதத்தினர் கிராமப்புறங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது மேலும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களில் பலர்களுக்குப் பதிவாளராகவும், களஞ்சியப் பொறுப்பாளராகவும், எழுது விளையுராகவும், விற்பனையாளராகவும் கடமை யாற்றுகின்றனர். இப்பணியாளர் ஏறக்குறைய 8,220,262 பாவனையாளருக்கு, அதாவது மக்கள் தொகையில் 63.3 வீதத்தினருக்கு சேவை ஆற்றுகின்றனர் என்பது ஈண்டு குறிக்கற்பாலது. இப்பணியாளர் 1,677,955 உறுப்பினர்களை அடக்கிய 9,847 சங்கங்களில் கடமையாற்றுகின்றனர். ஆனால் வேறு வர்த்தக உற்பத்தித்துறைகளில் கடமையாற்றுவவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளும், வாய்ப்புக்களும் இங்கூட்டுறவுத்துறைப் பணியாளர்களுக்கு இல்லை. இத்துறைகள் பெரும் ஆதாயத்துடன் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களை கூட்டுறவுப் பணியாளர், மிகச் சிறு ஆதாயத்துடன் பாவனையாளருக்கு விநியோகிக்கின்றனர்.

மேலே தரப்பட்டுள்ள புள்ளி விபரங்களிலிருந்து கூட்டுறவு இயக்கம் உள்நாட்டு வணிகத்துறையில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது என்பதோடு குறிப்பாக கிராமங்களிலே கணிச உற்பத்தியாளருக்கும், பொருளை வாங்கிப் பயன்பட வேருக்கும் இடையில் உள்ள இடைத்தரகர்களை நீக்கி உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கச் செய்யவும் அதே சமயத்தில் அப்பொருள்களை உபயோகிப்போருக்கு அதிக விலைப் பளு ஏற்படாமல் கண்காணிக்கவும் தமிழ்நாடு விளைபொருள் விற்பனைச் சட்டம் (Agricultural Marketing Act) இயற்றப்பட்டது. 1959-ம் ஆண்டில் இச்சட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. எவ்வளவுதான் தனது வேளாண்மைத் தொழிலில் விவசாயி முன்னேற்றக் கண்டாலும், அவர் அதன் முழுப் பயனையும் பெற்றுப் பெருமிதம் அடையும் நேரம், விளைபொருளை நன்முறையில் விற்பனை செய்யும் நேரம்தான். ஆதலால், விளைபொருள் விற்பனையானது வேளாண்மைத் தொழிலில்

உழைக்கும் உணர்வு மிக்கவர்கள் பொறுக்கமாட்டார்கள். இந்நாட்டிற்குள்ளே தனித்தன்மை வாய்ந்த கலை இலக்கியம் வளரவேண்டும்; இலக்கிய கர்த்தாக்களும், கலைஞர்களும் புது வாழ்வும், வளமும் பெறவேண்டும் என்ற உணர்வுடன் சில நல்ல பணிகளைத் தொடங்கவிருக்கும் அரசு மேற்படி பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் பாதிப்படைவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாதிப்பு விளைவிக்கக்கூடிய இந்தப்பாதையை அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்ததும் ஆக்கபூர்வமான பாதையை வகுக்கத் தாமதிக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்புகின்றேன்.

மான வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்கின்றது என்பது புலனாகும். ஆனால், வியாபாரத்தாபனம் என்ற முறையிலும், முன்மாதிரியான பணிமுதல்வர் என்ற முறையிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் அத்தனை நல்லெண்ணத்தையோ நம்பிக்கையையோ ஏற்படுத்தவில்லை. பொருட் சேர்வுகளும், பணச் சேர்வுகளும், கணக்கு மோசடிகளும், கெடு செயல்களும், வாடிக்கைக்

வாக இருத்தல், அநேகமாக கூப்பன் பொருள் விற்பனவுதான் (இ)பல சிறு சங்கங்கள் இயங்கி வருவதால் அபிவிருத்திக்குப் போதிய முதலீட்டினைப் பொருளாதார ரீதியாக வெற்றியீட்ட முடியாமை.

இவ்வமைப்பு பெரும்பாலான சங்கங்களில் (பெரியனவும் சிறியனவும் உட்பட) இருவிளைவுகளை உண்டுபண்ணியிருக்கின்றது. (1) தமது பதவி

கத்திற்கும், மறுபுறத்தில் பணியாளர்களின் குறைபாடுகளுக்கும் வழிகோலுன்றது.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து எல்லோரும் விரும்புவது போன்று கூட்டுறவுப் பணியாளர்களின் நிலையை உயர்த்துவதென்றால் வெறுமனே ஒரு சம்பளத்திட்டத்தை வகுப்பதாலோ அல்லது இடமாற்று சேவைத் திட்டத்தை வரையறுப்பதாலோ அல்லது சேவைப் பாதுகாப்பு அளிப்பதாலோ மட்டும் முடியாது என்பது பெறப்படும். முழுக் கூட்டுறவு அமைப்பையும் மறுசீரமைத்து சீர்திருத்தம் செய்தாற்றான் கூட்டுறவு இயக்கம் முன்மாதிரியான பணி முதல்வராய்த் திகழ்ந்து பணியாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்கி அவர்களைத் திருப்தியுற் செய்தல் அல்லது அவசரப்பட்டு அரைகுறைத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தினால் முழு அமைப்பிலும் சீர்குலைவு ஏற்படும் அல்லது அரசிற்கும் பொதுவாகச் சமுதாயத்திற்கும் கூடுதலான பளுவைச் சமத்தும்.

## P. E. பெர்னான்டோ

விரிவுரையாளர், கூட்டுறவுக்கல்லூரி, பொல்கொல

காரரைப் புறக்கணித்தல், பொது மக்களோடு செம்மையான தொடர்பு கொள்ளாமை, பொருட்களைக் கவர்ச்சி மிக்க முறையிலே காட்சிக்கு வைக்காமை— இவைபோன்ற குறைபாடுகள் கூட்டுறவுப் பணியாளருக்கு இழுக்கக்கூடிய தேடித் தருகின்றன. மறுபுறத்தில் கூட்டுறவுப் பணியாளருக்கு தனியார் துறை பணியாளர்களைவிட மிகக் குறைந்த சம்பளங்கள் வழங்கப்படுதல், நிர்வாகக் குழுக்கள் பணியாளர்களைச் செம்மையாகக் காறுபாறு செய்யாதிருத்தல், தொழிற் திறமைக்கல்லாது வேறு காரணங்களுக்காக பணியாளரை வேலைக்கு நியமித்தல், வரையறையான நிர்வாக ஒழுங்குகளும், சேவை நிபந்தனைகளும் இல்லாமை— இவையாவும் முழு அமைப்பின் பலவீனத்திற்குப் பொதுவாக வழிகோலுகின்றன.

சம்பளத் திட்டங்கள் குறைவாக உள்ளதற்குப் பல காரணங்கள் உள். அவையாவன: (அ) விலைக் கட்டுப்பாட்டாலும், முகாமைத் திறமையின்மையாலும் ஆதாய எல்லைகள் மிகச் சுருங்கியிருத்தல், (ஆ) விற்பனைப்பிரட்டு குறை

களைப் பாதுகாப்பதற்காக நிர்வாகக்குழுவிலே ஆதிக்கம் உள்ள பகுதியின் தயவைப் பணியாளர் நாளும் முறையிலும் சங்கத்தின் நலவிரிமைகள் பாதிக்கப்படுதல். (2) நிர்வாகக்குழு பலவீனமுற்றிருந்தால் முகாமைபாளர் முன்னு திட்டமிட்டு செல்வாக்கு மிக்க நிலையில் தன்னை அமர்த்திக் கொள்வார். இதனால் ஏறக்குறைய எல்லா நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களும்

## பணியாளர்களும்

முகாமைபாளர்களுக்குக் கடமைப்பட்டவர்களாய் சங்கத்திலே நிலவும் ஊழல்களிலும் பங்கு கொள்ளவேண்டியவர்களாகின்றனர்.

கூட்டுறவுப் பணியாளர்களோடு நெருங்கிப் பழகியவர்களின் அனுபவத்தின்படி குறைந்த சம்பளத் திட்டங்களைவிட சேவைப் பாதுகாப்பின்மையே ஒரு புறத்தில் நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களின் அதிகார துஷ்பிரயோ

கூட்டுறவுப் பணியாளர்களுக்குப் போதிய சம்பளத்திட்டங்களைப் பற்றியும், வேலைப்பாதுகாப்புப் பற்றியும் சிந்திக்கும்போது அதனை எய்துவதற்கு முதற்படியாக பொருளாதார ரீதியாக வெற்றிகரமாக இயங்கக் கூடியவகையில் சங்கங்களை இணைத்து பெரிய சங்கங்களாக மறுசீரமைப்பது தவிர்க்கமுடியாதது என்பது புலப்படும். (வளரும்)

## விளைபொருள் விற்பனை

ஈடுபட்டோருக்கு ஓர் இன்றியமையாத துறையாகும். உழவர்-வணிகர் உறவுக்குக் கை கொடுத்து உழவர்-உற்பத்தியாளர் உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்பதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். வாணிபத்தில் ஒழுங்கு இருக்கவும், நன்முறை விற்பனையை உழவர் புரிந்து பயன்பெறவும் அரசு இச்சட்டத்தின்கீழ் ஆங்காங்கு ஒழுங்கு விற்பனைக் கூட்டங்களை விற்பனைக் குழுக்கள் மூலம் (Marketing Committees) நிறுவி வருகிறது. இதுவரையில் தமிழ்நாட்டில் தென் னாற்காடு, வடஆற்காடு, திருச்சி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், தஞ்சை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் 95 விற்பனைக் கூட்டங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவுக்குள் 150 விற்பனைக் கூட்டங்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் நிறுவ வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவைகளை நிருவகிக்கவே ஆங்காங்கு விற்பனைக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூட்டத்துக்கு விவசாயி தனது விளைபொருள்களைக் கொண்டு செல்கிறார். அங்கு சரக்கு தரவாரியாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அங்கு வியாபாரியும் நேரில் வருகிறார். விற்பனைக் கண்காணிப்பாளரின் மேற்பார்வையில் பொருள் விற்பனை செய்

யப்படுகிறது. சரியான எடை, தரத்துக்குத் தக்க விலை, தரகர் ஏஜெண்ட் தொல்லை யின்மை, உடனடியாக பணம் பட்டுவாடா, அன்றாட விலை விபரம் அறிதல், தங்க, மாடுகளை கட்ட, வண்டிகள் நிறுத்த, குடிநீர் வசதி போன்ற வசதிகள் அனைத்தும் ஒழுங்கு முறைக் கூட்டத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வசதிகளை உற்பத்தியாளர்கள் எச்செல்லுமின்றிப் பெறலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட ஈட்டு மாவட்டங்களிலுள்ள 95 விற்பனைக் கூட்டங்களில் 35 விற்பனைக் கூட்டங்களையே உழவர்கள் முழுமையாக ஆர்வத்துடன் பயன்படுத்தி வருகின்றார்கள். விழுப்புரம், விருத்தாசலம், திருவண்ணாமலைபோன்ற இடங்களில் உள்ள விற்பனைக் கூட்டங்கள் மிகச் சிறப்பாக பணியாற்றி வருகின்றன. தக்க பிரச்சாரமின்மை, தனி நபர் வியாபாரிகளின் எதிர்ப்பு, தரகு மண்டிக்காரர்களின் எதிர் ஏமாற்றுப் பிரச்சாரம் ஆகியவைகளை பல விற்பனைக் கூட்டங்கள் சிறப்பெய்தாமைக்குக் காரணங்களாம். ஒழுங்கு முறை விற்பனையைக் கட்டாயமாக்கி அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் காலப்போக்கில் இந்நிலைமையை மாற்றிடலாம். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் உழவர்களின் நிதித் தேவை முழுவதும் ஈடுகட்ட முடியாத நிலையில் தரகு மண்டி வியாபாரிகள் விவசாயிகளின்

நிதித் தேவையை வழங்குவோராகவும், விளைபொருளை விற்பனையாகவும் செயற்படுகிறார். இந்நிலையை மாற்றிடவேண்டும். விவசாயிக்குத் தேவையான கடன்களை கூட்டுறவுத்துறை வழங்கிடல் வேண்டும். தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்குக் கூட்டவை (Tamil Nadu Warehousing Corporation) வழங்கும் இருப்பு வைப்புச் சீட்டின் பேரில் (Warehouse Receipts) வணிக வங்கிகள் கடன் அளிப்பது போன்ற ஓர் ஏற்பாட்டை விற்பனைக் கூட்டங்களின் இருப்பு வைப்புச் சீட்டுகளுக்கும் விஸ்தரிக்கலாம். விற்பனைக் குழுக்களை ஒருங்கிணைத்து மாநிலம் முழுவதும் அவைகளின் செயலை மேம்படுத்த தமிழ்நாடு விளைபொருள் விற்பனை வாரியம் (Tamil Nadu Agricultural Marketing Board) ஏற்படுத்தும் போது அரசின் கவனத்தில் உள்ள

—கூட்டுறவு

## புதிய கலைவர்

அண்மையில் நடைபெற்ற இளவலை திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம் கூட்டுறவுப் பண்டசாலையின் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் சங்கைக்குரிய சகோதரி மரியா ஏகமனதாகத் தலைவராகத்தேரிவு செய்யப்பட்டார்.

# வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் வழிகள்

நம் நாட்டில் ஆண்டுக்கு ஆண்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கப் பாரணங்கள் உள்ளன. அவைகள் ஜனத்தொகைப் பெருக்கம், போதிய தொழில் வளமின்மை போன்றவை, நமது தொழில் முன்னேற்றம், நமது தேவைக்கு எதிர்மாறாக அமைந்துள்ளது. திட்ட காலங்களில் பெரிய பெரிய ஆலைகளை ஆரம்பித்தோம். ஆனால் அவைகளில் போதிய வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே நமது எதிர்காலத் தொழில் வளர்ச்சி சிறிய ஆலைகளையும், கிராமியக் கைத் தொழில்களையும் வளர்ப்பதைப் பொறுத்து உள்ளது. பெரிய ஆலைகள் ஆரம்பிப்பது பரந்த கடலில் சிறு சிறு தீவுகளை அமைத்தது போன்றதாகும் என 'ஆசியாநாடக'த்தை எழுதிய குன்னர் மிர்தர் கூறுகின்றார்.

உழைப்பின் சப்ளை குறைவாக உள்ள நாடுகளில் உழைப்பைச் சிக்கனப்படுத்தப் பெரிய ஆலைகளை ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் உழைப்பு அதிகமாகவும் முதலீடு குறைவாகவும் உள்ள நமது நாட்டுக்கு உழைப்பை முழு அளவில் பயன்படுத்தக்கூடிய தொழில்களையே ஆரம்பிக்க வேண்டும். குறைந்த அளவில் கிடைக்கும் முதலீட்டை பெரிய அளவு ஆலைகளில் போடுவதால் ஒரு சில ஆலைகள் முதலீட்டைத் தின்று விடுகின்றன. தவிர பெரிய ஆலைகளின் உற்பத்தித் திறன் முழுவதையும் நாம் பயன்படுத்தமுடியவில்லை. இதனால் முதலீடு செய்த பணத்திற்கு ஏற்ற ஊதியத்தை நாம் பெறவில்லை. மிகப்பெரிய ஆலை

ளில் வேலை நிறுத்தம் போன்றவை ஏற்பட்டால் நாட்டின் உற்பத்தி பாதிக்கும். ஏனெனில், உற்பத்தித்துறை ஒரு சில பெரிய ஆலைகளை நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. பெரிய ஆலைகளுக்கு வேண்டிய இயந்திரங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்துதான் இறக்குமதி செய்யவேண்டும். அப்போது அன்னியச் செலாவணி பற்றாக்குறையினால் வெளிநாட்டவர்களின் தயவை நாடவேண்டியுள்ளது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பெரிய ஆலைகள் அதிக மூலதனத்துடன் குறைந்த அளவு வேலை கொடுக்கின்றன.

எனவே நாம் எதிர்காலத்தில் நமது மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க நடுத்தர சிறுதொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும். 'நாம் சுதேசியின்' மீது நம்பிக்கை வைத்து நமது தொழில் நுணுக்கத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். நமது கச்சாப் பொருள்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்' என்று அவர்கள் கூறியது சாலப் பொருந்தும். சிறிய தொழில்களில் பலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்பதுடன் வேறு பல நன்மைகளையும் நாம் பெறலாம். நம் மக்களிடம் மண்டிக்கிடக்கும் நுணுக்க அறிவைப் பயன்படுத்தலாம். இங்குமனிதன் மனிதனாக மதிக்கப்படுவான். இயந்திரத்துக்கு அடிமையாவதில்லை. சிறு தொழில்களுக்குள்ள உள்நாட்டு வெளிநாட்டுச் சந்தைகளைக் கைப்பற்றுவதில் அதிக கிராமம் இராது. சண்டைக் காலங்களில் சில பெரிய ஆலைகள் மட்டும் இருந்தால் எதிரி நம் பொருளாதார பலத்தை சில விடிகளில் சீர்குலைத்து விட

லாம். ஐப்பானின் சீரிய, விரைவான தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய காரணம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நடுத்தரச் சிறு தொழில்களேயன்றிப் பெரிய தொழில்கள் அல்ல.

சிறு தொழில்களின் நன்மையையும், வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திறனையும் கீழ்க்கண்ட உதாரணங்களினால் காணலாம். இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகம் நடத்திய ஒரு ஆய்வின்படி ஒரு பெரிய அரிசி ஆலையின் (4 டன்) மதிப்பு ரூ. 20 லட்சம். ஆனால் இது நான்கு பேர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்க முடியும். மற்றும் இது நெல்லி விருந்து அரிசியை எடுக்கும் செலவுடன் கூடுதலாக ரூ. 60 ஆகும். ஆனால் சிறிய அரிசி ஆலையின் (13 டன்) மதிப்பு ரூ. 8,000 இது 10 பேருக்கு வேலை கொடுப்பதுடன் ஒரு டன் அரிசியை ரூ. 8 செலவில் அரைத்துக் கொடுக்கின்றது. மற்றும் ஒரு நாளுக்கு 600 டன் சீமென்ட் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைக்கு ரூ. 400 லட்சம் முதலீடு தேவை. ஆனால் சிறிய அளவில் ஐப்பானியர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆலை ஒரு நாளுக்கு 100 டன் உற்பத்தி செய்யும். செலவு முன்னதில் காற்பாகந்தான் ஆகும் பலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க முடிகின்றது.

**கல்வித் திட்டத்தின் மாற்றம்**

நமது கல்வித் திட்டம் வெறும் ஏட்டுப்படிப்புக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது.

ஒரு மாணவன் கல்லூரியை விட்டு வெளிவந்தபின் கற்ற கல்விக்கும் நடைமுறை வேலைகளுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லையென உணர முடிகின்றது. எனவே நமது கல்வித் திட்டத்தை செயல்முறையுடன் கூடியதாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும். தொழிற்

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தமிழ் நாட்டில் எப்படிப் போக்கலாம் என்பதுபற்றி இக்கட்டுரை தெரிவிக்கும் கருத்துக்களை எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் நாம் சிந்தனையில் கொள்ளலாம்.

கல்வி கற்பவர்கள் தாங்களாகவே தனித்து நின்று சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கும் அளவிற்குத் தைரியமும், மனத்தின்மையும் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். படிக்கும் போதே சம்பாதித்தல் போன்ற புதிய திட்டங்களை எல்லாக் கல்வி நிலையங்களிலும் செயற்படுத்தவேண்டும்.

**கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்புகள்**

நகரங்களைவிட இன்று கிராமங்களில் காண்பதற்கு அதிக மக்கள் முழு வேலைவாய்ப்பின்றி உள்ளனர். எனவே இதற்குத் தனி நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகின்றது. முக்கியமாக நிலமில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பது அவசியம். ஏனெனில் எல்லா விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயத்துறையில் போதுமான வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. இதற்காக கிராமங்களில் பாதைகள் போடலாம். பாதைகள் போடுவதினால் கிராமங்கள் முக்கியமான சந்தைகளுடனும், நகரங்களுடனும் இணைக்கப்படுகின்றன. இதனால் விவசாயப் பொருட்கள் விரைவில் சந்தைக்குச் செல்லமுடியும். மற்றும் நகரங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் கிராமங்களுக்குத் தடையின்றி வர ஏதுவாகும்.

இந்தியாவில் சாலைகளின் அளவு மிகக் குறைவாக உள்ளது. 100 சதுர மைல்களுக்கு 27 மைல் சாலைதான் உள்ளது. இது இலங்கையின் அளவில் 1/5 பாகந்தான் உள்ளது. இன்னும் நாட்டில் 30% கிராமங்களில் நல்ல பாதைகளே கிடைக்காது. நமது தேசிய வருமா

னத்தில் ஒரு சதவிகிதத்திற்கு குறைவாகத்தான் நாம் பாதைகளுக்காக செலவிடுகின்றோம். ஆனால் ஈரான், துருக்கி போன்ற நாடுகளில் தேசிய வருவாயில் 15% ஐ சாலைகளுக்காக செலவிடுகின்றன. சாலைகளினால் வருகின்ற வருமானத்தில் 30% தான் நாம் சாலை அபிவிருத்திக்கு செலவிடுகின்றோம். ஆனால் இலங்கை 73%, ஈரான் 70%, பாகிஸ்தான் 67% செலவிடுகின்றன. நமது பாதைகளின் மூலமாக ஆண்டுக்கு ஆண்டு வருவாய் அதிகரித்து வருகிறது. இது முதல் திட்டத்தில் ரூ. 220 கோடியாக இருந்த போது 3,500 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. இருப்பினும் நமது பாதைகளின் நிலைமோ சமமாக உள்ளது.

எனவே கிராமங்களில் பாதைகள் அமைப்பதினால் கிராமியப் பொருளாதாரம் உயர்வதுடன் பல இலட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்க முடியும்.

கனி வளங்களோ மற்ற நில வளங்களோ அற்ற ஐப்பான் போன்ற நாடுகள் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் தரைமட்டம் ஆக்கப்பட்ட பின்னரும் இப்போது மூன்றாவது பொருளாதார பெரிய பொருளாதார வல்லரசாக உள்ளது. மற்றும் எல்லா மக்களும் முழு வேலை வாய்ப்புடன் உள்ளனர். இதற்குக் காரணம் மக்களின் சலியாத உழைப்பும் அவர்கள் சிறு தொழில்களின் மேல் கொண்ட நாட்டமுந்தான். கனி வளமும் உழைப்பும் கொண்ட நாம் அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து இப்பெரும் பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது மிக மிக அவசியமாகும். — கிராமராஜம்

**கூட்டுறவுப்பணியாளர் தராதரப்பத்திரம் கனிஷ்ட, சாதாரண பிரிவுகள்**

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரத்திற்குரிய கனிஷ்ட, சாதாரண பிரிவுகள் 2-1-1971 ல் யாழ். கூட்டுறவுக் கல்லூரியில் ஆரம்பமாகும்.

**1. கனிஷ்ட பிரிவுப்பயிற்சி**

(அ) பயிற்சிக்காலம்:- 3 மாதங்கள்

(ஆ) தகைமைகள்:-  
கனிஷ்ட கல்வித் தராதரம் பெற்றுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிற் பணியாளராகக் கடமையாற்றுவோர். (குறைந்த கல்வித் தராதரம் உடையவர்களின் விண்ணப்பங்களும் கவனிக்கப்படும்)

**2. சாதாரண பிரிவுப்பயிற்சி**

(அ) பயிற்சிக்காலம்:- 4 மாதங்கள்

(ஆ) தகைமைகள்:-  
கிரேஷ்ட கல்வித் தராதரப் பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதரப் (சாதாரண தர) பரீட்சையில் (6 பாடங்கள்) சித்தியடைந்து அல்லது கூட்டுறவுப்பணியாளர் தராதரப் (கனிஷ்ட பிரிவு) பரீட்சையில் சித்தியடைந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களிற் பணியாளராகக் கடமை ஆற்றுவோர்.

அல்லது  
கிரேஷ்ட கல்வித் தராதரப் பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதரப் (சாதாரண தர) பரீட்சையில் எண்கணிதம் அல்லது வர்த்தக கண்தம் உட்பட நான்கு பாடங்களில் திறமையுடன் சித்தியடைந்தவர்கள்.

பயிற்சி வகுப்பில் சேருவதற்குரிய விண்ணப்பப்பத்திரங்களை பின்வரும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அதிபர்,  
கூட்டுறவுக் கல்லூரி,  
யாழ்ப்பாணம்.

விண்ணப்பப் பத்திரங்களைக் கடிதமூலம் பெற விரும்புவோர் சொந்தமுகவரி எழுதி முத்திரை ஒட்டப்பட்ட ஒரு கடித உறையை வைத்து எழுதவேண்டும்.

விண்ணப்பங்களின் முடிவு திகதி:- 15-12-70

கூட்டுறவுக் கல்லூரி,  
யாழ்ப்பாணம், 8-11-70.

க. பரமோதயன்,  
அதிபர்.

**யாழ் கூட்டுறவு வங்கியின் நாற்பத்தோராம் வருடாந்தக் கூட்டம்**

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு மாகாண வங்கி ரூ. 90,438/71 ஐ சுத்த இலாபமாகப் பெற்றுள்ளது. பிரிக்கத்தக்க இலாபம் ரூ. 54,263/21. இத்தொகையை பின்வரும் முறையில் பிரிக்கலாமென அதிகார சபை தகவரை செய்துள்ளது. சங்கங்களின் பங்குகளுக்கு 6 வீதம் இலாபம் ரூ. 14,202/-, தனி அங்கத்தவர்களின் 6 வீத இலாபம் ரூ. 252/-, வங்கி உத்தியோகத்தர் உபகாரச் சம்பளம் (ஒருமாதச் சம்பளம் அவ்வன் கடன்) ரூ. 28,955/97, கட்டிட நிதி ரூ. 10,353/24. கல்வி, பிரசார நிதி ரூ. 500/- இவ் விபரங்களை மேற்படி வங்கியின் நாற்பத்தோராம் வருடாந்த அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

இவ்வங்கியின் அடக்கப் பணமும், வேறு நிதிகளும் அரசாங்கத்திலும் தபாற் சந்தோரிலும், மக்கள்வங்கி முதலிய வேறு ஸ்தாபனங்களிலும் ரூ. 3,232,602/- முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வருட முடிவில் சேமவைப்புத் தொகை ரூ. 3975821/46. இவ்வருட முடிவில் நிலை வைப்புத் தொகை ரூ. 2,160,425/95 என மேலும் அவ்வறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

நீடியகால சேமிப்பை இவ்வங்கியில் இடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் 10 வருட சேமிப்புப் பத்திரங்கள் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் மக்கள் பிற்கால தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய உதவியாக இருக்கும். அது மாத்திரமன்றி, இப்பணத்தை நாட்டின் கைத் தொழில் கமத்தொழில் அபிவிருத்தித் துறையில் முதலீடு செய்யத் தக்கதாய் இருக்கும் இச்சேமிப்பிற்கு 6% வீத வட்டி வழங்கப்படும். அவசியமேற்படின் வைப்பாளர்கள் தமது முதலீட்டை குறைந்த வட்டியோடு தவணைக்கு முன்பாகவே திரும்பப் பெறக்கூடிய வசதிகள் உண்டு. ரூ. 1000/- முதலீடு செய்பவர்கள் பத்து வருடங்களின் பின்பு ரூ. 1650 பெறுவார்கள் என மேலும் இவ்வறிக்கையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தமது அங்கத்தவரது தேவைக்கான கடன்களை இயலுமானவரையும் குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுத்தலும், பகுதி பகுதியாகவும் நாளாந்த மாதாந்தத் தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு வசதிசெய்தலும், இவ்வகையில் அங்கத்தவரின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உதவிசெய்தலும் ஆகிய இவையே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடன் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இதன்படி விவசாயம் குடிசைக் கைத் தொழில், கால்நடை முதலியவற்றின் அபிவிருத்திக்கும்,

வீடுகட்டல், திருத்துதல், வைத்திய தேவைகளைக் கவனித்தல் ஆகியவற்றிற்கும், வேறு பல தேவைகளுக்கும் இவ்வங்கி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கடன்களை வழங்கிவருகின்றது என தொடர்ந்து அறிக்கை தெரிவித்துள்ளது.

கூட்டுறவு ஆணையாளரால் அனுமதிக்கப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கிராமியகடன் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் அடைவு பிடிக்கவும், சேமிப்பு, நிலையான சேமிப்பு முதலியவற்றை ஏற்கும் தொழிலைச் செய்யவும், இக்கிராம வங்கிகளுக்கு எமது கூட்டுறவு மாகாண வங்கி கடன் கொடுத்துவருகின்றது. மேலும், இக்கிராம வங்கிகளின் சிப்பந்திகளுக்கு நகை அடைவு பிடித்தல், அவை சம்பந்தமான கணக்குகள் வைத்திருத்தல் என்பனவற்றிலும் எமது வங்கி பயிற்சியளித்து வருகின்றது. மாதகல், பரந்தன், இணுவில் முதலிய ப. நோ.கூ. சங்கங்கள் கிராம வங்கித் தொழிலைச் செய்வதற்கு எமது வங்கியிலிருந்து முற்பணம் பெற்றுள்ளன என மேலும் அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வங்கியின் நாற்பத்தோராம் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் நவம்பர் 27 ந்திகதி வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் காலை 10 மணிக்கு நடைபெறவிருக்கிறது.

# அகில இலங்கைச் சங்கங்கள்

மறுசீரமைப்புத் திட்டம் பற்றி ஆராய்வதற்கென இலங்கை கூட்டுறவுச்சம்மேளனத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட விசேடகுழு அகில இலங்கைச் சங்கங்களைப் பற்றி பின்வருமாறு தகவரை செய்துள்ளது:

(1) அகில இலங்கை கூட்டுறவுப் பாவனையாளர் சமாசம்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வேண்டிய சகல பாவனைப் பொருள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதே இச்சமாசத்தின் நோக்கமாகும். ஆனால், இறக்குமதி செய்யும் எல்லாப்பொருள்களையும் கூட்டுறவு மொத்த வியாபாரத்தாபனம் மூலமே விறியோகிப்பது என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் இப்பொழுது கடைப்பிடித்து வருவதால், சங்கங்களுக்கு வேண்டிய உள்நாட்டுப் பொருள்களை விறியோகிக்கும் பொறுப்பினை இச்சமாசத்திடம் ஒப்படைத்தல் வேண்டும். இப்பொறுப்பினை இதனிடம் ஒப்படைக்க முன்பு இச்சமாசத்தினை மறுசீரமைக்கவேண்டும் என்பதனை குழு ஏற்றுக்கொள்கின்றது. இப்பொழுது இச்சமாசத்திலே அங்கம் வகிக்கும் ப.நே.கூ.ச. சமாசங்களுக்குப் பதிலாக பெரிய

ஆரம்பச் சங்கங்கள் இச்சமாசத்தின் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

(2) இலங்கை விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசம்.

விவசாய முயற்சிகளிலே ஈடுபடும் எல்லாப் பெரிய ஆரம்பச் சங்கங்களும் இச்சமாசத்திலே உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்தல் வேண்டும். உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின் கீழ் வராத எல்லா விவசாயப் பொருள்களைச் சேர்த்துக்காட்டாகாகாய் கறி வகைகள், பழங்கள், பூக்கள்) சந்தைப்படுத்துவதிலும், மேலதிகமாக விளையும் இடங்களிலிருந்து பற்றுக்குறைப் பகுதிகளுக்கு விவசாயப் பொருள்களை விறியோகிப்பதிலும் இச்சமாசம் ஈடுபடுத்தல் பாவனையாளருக்கும் உற்பத்தியாளருக்கும் ஒருங்கே நன்மையாகும். உற்பத்தியாளருக்கு வேண்டிய விவசாய இரசாயனங்களையும் உபகரணங்களையும் வழங்குவதோடு தொழில் நுட்ப உதவித்திட்டங்களையும் சந்தை மதிப்பீடுகளையும் நடாத்துவதும் இச்சமாசத்தின் பணிகளாய் இருந்தல் வேண்டும். இச்சமாசம் விற்பனைத் திணைக்களத்துடனும், விவசாயத் திணைக்களத்துடனும் ஒத்துழைத்தல் வேண்டும். அத்துடன் மாநிலத்தோட்டங்களையும் இச்சமாசம் நடாத்த வேண்டும்.

(3) தெங்கு உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசம்.

தெங்கு உற்பத்தியில் ஈடுபடும் பெரிய ஆரம்பச் சங்கங்களும், கூட்டுறவு தெங்குப் பொருள் சங்கங்களும் இச்சமாசத்தில் உறுப்பினர்களாய்ச் சேர வழி இருந்தல் வேண்டும். தெங்குப் பொருள்களைச் சந்தைப்படுத்துவதிலும், தென்னந்தோட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் இச்சமாசம் ஈடுபட வேண்டும்.

(4) கூட்டுறவு நற்பர் உற்பத்தியாளர் சமாசம்.

நற்பர் உற்பத்தியாளர் சங்கங்களும், நற்பர் உற்பத்தியில் ஈடுபடும் பெரிய சங்கங்களும் இச்சமாசத்தில் உறுப்பினர்களாய் சேர்த்தல் வேண்டும். நற்பர் விற்பனையிலும் சங்கங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதிலும் உபகரணங்களையும், இரசாயனங்களையும் வழங்குவதிலும் இச்சமாசம் ஈடுபடலாம். நற்பரால் ஆன பொருள்

களை உற்பத்தி செய்வதை இச்சமாசம் மேற்கொள்வது சாத்தியமாய் இருக்கலாம்.

(5) கூட்டுறவுக் கைத்தொழில் சமாசம்

கைத்தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் எல்லா ஆரம்பச் சங்கங்களும் இச்சமாசத்தின் உறுப்பினர்களாகச் சேரலாம். அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கு ஆலோசனையையும் உதவியையும் வழங்குவதோடு அங்கத்துவ சங்கங்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் மூலப்பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதையும் அல்லது இவ் அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதையும் இச்சமாசம் மேற்கொள்ளலாம்.

(6) கூட்டுறவு மின் விற்பனைச் சமாசம்

கூட்டுறவு கடற்றொழில் சங்கங்களும், கடற்றொழிலில் ஈடுபடும் பெரிய ஆரம்பச் சங்கங்களும் இச்சமாசத்திலே உறுப்பினர்களாகச் சேரலாம். கல்வி பிரச்சார வேலைகளில் ஈடுபடுவதோடு உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டிய தொழில் நுட்ப உதவிகளையும் கடற்றொழில் உபகரணங்களை

யும் இச்சமாசம் வழங்கலாம். இச்சமாசம் இத்துறைகளுக்கு அப்பால் இயங்கக்கூடாதென இக்குழு கருதுகின்றது. ஏனெனில், மீள்பிடிக்கட்டுத் தாயனம் சந்தைப்படுத்தும் துறையில் ஈடுபட்டு வருகின்றது.

**விவசாயக்குழுச் சமாசம் நிறுவப்பட்டது**

கும்மத்தொழில் சேவை உதவி ஆணையாளர் திரு. K. சபாரத்தினம் யாழ் மாவட்ட விவசாயக் குழுச்சமாசத்தை அணிமையில் அங்கு ரார்ப்பணம் செய்துவைத்தார்.

பின்வருவோர் உத்தியோகத்தர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். திருவாளர்கள் N.K. நல்லதம்பி (கிளிநொச்சி)—தலைவர், C.M. மாரக்கண்டு (வடமராட்சி)—கௌரவ செயலாளர், S. கந்தசாமி (வலி-வடக்கு)—தனதுகாரி.

ஒவ்வொரு காரியாதிகாரி பிரிவிருந்தும் ஒவ்வொரு பிரிவிருந்தும் 10 பேர் கொண்ட நிருவாகசபை ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டது.

பிரதிநிதிகளாய் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும் எனமேலும் அக்குழு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது.

மேற்படி மறுசீரமைக்கப்பட்ட சம்மேளனம் சங்கங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கவும், திட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்தவும், சங்கங்களின் முகாமை யில் அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் ஒத்துழைப்பு அளிக்கவும், அதற்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டும் என குழு கருத்துக் கூறியுள்ளது. கல்வி, கலை, சமூகம் சம்பந்தமான செயற்பாடுகளின் பொறுப்புக்களை புதிய திட்டத்தின்படி சம்மேளனத்திற்கே அளிக்க வேண்டும். சம்மேளனம் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பிரதிநிதியாக தேசிய மட்டத்திலும், அனைத்துலக மட்டத்திலும் இயங்க வேண்டும் என மேலும் அக்குழு கூறியுள்ளது.

சங்கங்களின் பொறுப்புக்களைப் பற்றியும், சங்கங்களின் உச்ச நிறுவனமாக விளங்கப் போகும் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் பற்றியும் ஆராய்ந்த இக்குழு, சட்டரீதியாக சம்மேளனத்தின் நிலையை வரையறுப்பதற்கு சட்டத்தினைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என தகவுரை செய்துள்ளது.

மாவட்ட மட்டத்தில் சம்மேளனத்தின் பணிகளை நடாத்துவதற்கு மாவட்டசபைகளை நிறுவ வேண்டும் என மேற்படி குழு குறிப்பிட்டுள்ளது. மாவட்டசபை அமைப்பு ஆரம்பச் சங்கங்களின் அமைப்பினை ஒத்திருக்கும், ஒரு குறிப்பிட்ட மாவட்டத்திலுள்ள சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் 9 அங்கத்த

வர்களைக் கொண்ட ஒரு சபையைத் தெரிவு செய்யலாம். இச்சபையில் பெரிய ஆரம்பச்சங்கங்களின் பிரதிநிதித்துவம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும் என இக்குழு கருத்து தெரிவித்துள்ளது.

மாவட்ட சபைகளினதும், ஆரம்பச்சங்கங்களினதும் உதவியுடன் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தாலும் சம்மேளனத்தாலும் தயாரிக்கப்படும் வேலைத்திட்டங்களை செயற்படுத்த வேண்டும் என குழு கருதுகின்றது. மாவட்டத்தில் தீர்த்துவைக்கக் கூடிய சில விடயங்களில் குக்க நடவடிக்கை எடுக்க மாவட்ட சபைகளுக்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டும். நிருவாகக் காரியாதிகாரிகளை இப்போது மாவட்ட சமாசங்களில் பணிபுரியும் சம்மேளனத்தின் உத்தியோகத்தர்கள் சம்மேளனத்தினதும் அரசாங்கத்தினதும் திட்டங்களை மாவட்ட மட்டத்தில் செயற்படுத்துவதற்கு மாவட்ட சபைகளுக்கு நியமிக்கப்படுவர். சம்மேளனத்தின் கல்வி உதவியாளர்களும் இம்முறையில் பயன்படுத்தப்படுவார்கள். மாவட்ட மட்டத்திற்கான கல்வி நிலையங்கள், வேறு கல்விப்பணிகள் யாவும் மாவட்ட சபைகளின் உதவியுடன் நடாத்தப்படும். சம்மேளனத்தின் உபவிதிகளின் கீழ் திட்டப்பட்டிருக்கும் வேலை நடைமுறைப் பிரமாணங்களில் மாவட்ட சபைகளினது அதிகாரங்களும் கடமைகளும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் எனவும் மேற்படி குழு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது.

## மறுசீரமைக்கப்பட்ட.....

[5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]  
அவைகளின் அங்கத்துவத் தொகை அதிகமாக உள்ளதாலும் அவற்றின் பிரதிநிதித்துவம் கூடுதலாக இருக்க வேண்

டும் என இக்குழு அபிப்பிராயம் கூறியுள்ளது. சம்மேளனத்தின் நெறியாளர் குழு 11 பேர் கொண்டதாய் இருக்க வேண்டும். இவர்களில் 9

பேர் ஆரம்பச்சங்கப்பிரதிநிதிகளிடையே மாகாண அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். இருவர் அகில இலங்கைச் சங்கங்களின்

## சங்கத்தின் இலாபம்

இணுவில் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கம் ரூ. 26,832/32 ஐ சுத்தலாபமாகப் பெற்றுள்ளது என அதன் வருடாந்த அறிக்கை கூறுகின்றது. இப்பொழுது 718 பேர் அங்கத்துவம் வகிக்கும் இச்சங்கம் விளை பொருட்பகுதி கிராம வங்கி, பாண்டைபகுதி, நகை அடைபிடித்தல், நெசவு, புடவை முதலிய துறைகளில் தொழிற்பட்டுவருகின்றது.

விளைபொருட்பகுதி சேமம் ரூ. 87989/54. இத்தொகை விவசாயப்பகுதி அங்கத்தவர்

களால் திட்ட அடிப்படையின் பிரகாரம் சேமிக்கப்பட்ட தொகை என அவ் வறிக்கை மேலும் கூறுகின்றது.

நெசவுப் பகுதியில் 11 பிள்ளைகளும் ஓர் ஆசிரியரும் 12 பெண்களும் பணிபுரிகின்றனர். இவர்கள் அனுபவம் பெறாத போதிலும் உற்பத்தி ஓரளவில் பொருத்தமாக அமைவதோடு உற்பத்திப் பொருட்களும் இருப்பில் இல்லாது விலைப்பட்டு வருவதும் மெச்சத்தக்கதாகும். இப்பகுதியில் கூடுதலான பிள்ளைகளை ஈடுபடுத்தி உற்பத்தியைப்

பெருக்க வேண்டும் என அறிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது.

நுகர்ச்சிப் பொருட்பகுதியில் 3 பிள்ளைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் 6 மாத காலத்தில் இதன் வியாபாரம் படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது என்றும் மேலும் அறிக்கை கூறுகின்றது.

இச்சங்கம் கடந்த ஆண்டு மொத்தமாக 13280 அந்தர் வெங்காயத்தை கொள்வனவு செய்து அனுப்பியுள்ளது. இதன் மூலம் ரூ. 26108/18 மொத்த இலாபமாகப் பெற்றுள்ளது. சங்கம் 578688 வெங்காயக் கூடுகளை வாங்கி சங்கத்தின் பாவிப்பிற்கு எடுத்தபின் 105,000 கூடுகளை விற்பனை செய்து, மூப்பது நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களைப் பெற்று வழங்கியுள்ளது.

அடக்கப்பணமும் ஒதுக்கு நிதியும் ரூ. 1, 24, 298/91. இத்தொகையில் பொது அடக்கப்பணமாக ரூ. 9534/87 உள்ளது, அங்கத்தவர் பங்கு ரூ. 33838/31. பங்கு இடாப்பின்படி அங்கத்தவரில் சிலர் ஆரம்பகாலத்தில் இருந்தே ரூ. 1/- மட்டுமே செலுத்தியுள்ளனர் என தொடர்ந்து அறிக்கை கூறுகின்றது. இவ்வாண்டு பிரிபடக் கூடிய இலாபம் ரூ. 16099/40. விபரம் வருமாறு:

பங்கு வட்டி 2030/28, பணியாளர் நன்கூலி ரூ. 2782/50, வெங்காயம் காய்வனவுக் கழிவு ரூ. 3301/50, பங்கு மாற்று நிதி ரூ. 1000/-, கூட்டுறவுக் கல்வி நிதி ரூ. 500/-, கட்டிட நிதி ரூ. 6485/12.

**வலிகாமம் மேற்கு**

**ப. நே. கூ. சங்கங்களின் சமாசம்**

**சங்காணை**

**சிக்கனமான செலவில்:**

★ உணவு

★ உடை

★ வீட்டின் தேவைகள்

★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.

“சென்றிக்” சீனியர் யூனியர் பம்புகள்.

“அல்கன்” ” ” ”

“ஆல்ஸ்லி” ” ” ”

“வில்லோ” பம்புகள் ” ” ”

“சென்றிக்” எல்க்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்

தொலைபேசி: 525 மாணிப்பாய். சங்காணை.

கூட்டுறவு நாட்டுறவுர்வு.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.